

Hällmarksskog

Definition.

Skog eller träd på eller i direkt anslutning till berghällar, blottade partier av berggrundsytan. Jordtäcknet är oftast tunt. Lågproduktiv biotop som domineras av tall eller ek och ibland med inslag av senvuxna granar, björkar och aspar. Träden har ofta en mycket hög ålder. Här finns oftast enstaka ljusexponerade tallågor. Bestånden bör ha en naturskogskaraktär. Dessa bestånd producerar vanligtvis under eller strax över en kubikmeter virke om året per hektar. Bestånden kan helt eller delvis betecknas som impediment, det vill säga skogsbärande mark som inte är lämplig för virkesproduktion.

Kännetecken.

På hällmarkernas ytterkanter i södra Sverige växer ofta ek. Eken är här långsamväxande, gammal och växer i grupp eller i enstaka exemplar. Enbuskar kan vara vanliga i buskskiktet. I biotopen finns ibland inslag av mer produktiva partier, till exempel i sänkor.

Signalarter.

Svart praktbagge, raggbock, barrpraktbagge, kantvitmossa, blåmossa, dvärgbägarlav, nästlav, vedskivlav, vedflamlav, liten spiklav, garnlav, blomskägglav (på ek), fjälltaggsvampar, tallticka, rävticka. Se också signalarter i tallskogar och hedekskogar.